

Sygn. akt I ACa 180/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Joanna Kurpierz
Sędziowie :	SA Ewa Jastrzębska (spr.) SO del. Ewa Solecka
Protokolant :	Anna Wieczorek

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2014 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa Syndyka Masy Upadłości (...) Spółki Akcyjnej w upadłości likwidacyjnej w B.

przeciwko G. S.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej

z dnia 7 listopada 2013r., sygn. akt I C 249/12,

1) zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) zasądza od pozwanego na rzecz powoda 365 530,95 (trzysta sześćdziesiąt pięć tysięcy pięćset trzydzieści i 95/100) złotych z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 360 000 (trzysta sześćdziesiąt tysięcy) złotych od dnia 31 października 2009 roku,

- od kwoty 5 530,95 (pięć tysięcy pięćset trzydzieści i 95/100) złotych od dnia 26 listopada 2011 roku, a w pozostałej części powództwo oddala,

b) zasądza od pozwanego na rzecz powoda 26 289 (dwadzieścia sześć tysięcy dwieście osiemdziesiąt dziewięć) złotych tytułem kosztów procesu;

2) w pozostałej części apelację oddala;

3) zasądza od pozwanego na rzecz powoda 23 877 (dwadzieścia trzy tysiące osiemset siedemdziesiąt siedem) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt I ACa 180/14

UZASADNIENIE

Syndyk Masy Upadłości (...) Spółki Akcyjnej w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w B. wniósł przeciwko G. S. pozew domagając się zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kwoty 369.530,95 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 360.000 zł za okres od dnia 31 października 2009 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 9.530,95 zł za okres od dnia 26 listopada 2011 r. do dnia zapłaty, a także zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniósł, iż pozwany pożyczył od spółki (...) SA kwotę 360.000 zł i nie zwrócił jej.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa, domagał się też zwrotu kosztów procesu.

Nie kwestionował, że udzielono mu pożyczki, zarzucił, iż pożyczoną kwotę zwrócił.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 7 listopada 2013 r. Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej:

- 1) oddalił powództwo,
- 2) zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 7.217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Ustalił w uzasadnieniu, iż J. S. od 2001 r. pełnił funkcję prezesa zarządu (...) S.A. z siedzibą w B. i był upoważniony samodzielnie do składania oświadczeń woli w imieniu Spółki. Funkcję prezesa zarządu pełnił do dnia śmierci (...)

(uwierzytelniona kserokopia odpisu pełnego z rejestru przedsiębiorców KRS (...) S.A. – k. 18-26; uwierzytelniona kserokopia z odpisu skróconego aktu zgonu J. S. – k. 92; zeznania pozwanego – k. 126-128)

(...) S.A., działająca poprzez prezesa zarządu J. S., oraz G. S., będący bratem J. S., zawarli umowę pożyczki, na mocy której w dniu 16 czerwca 2009 r. Spółka przekazała G. S. w formie przelewów bankowych kwoty 150.000 zł, 110.000 zł, 100.000 zł, to jest łącznie 360.000 zł. Umowa ta została potwierdzona w dniu 8 września 2008 r. na piśmie, które zostało podpisane przez pozwanego oraz prezesa zarządu (...) S.A. J. S.. Termin zwrotu pożyczki ustalono na dzień 30 października 2009 r., a oprocentowanie ustalono na 8% wartości pożyczki w stosunku rocznym, przy czym odsetki miały być płatne wraz z kapitałem w dniu 30 października 2009 r., a za okres pomiędzy 17 czerwca 2008 r. a 9 września 2008 r. odsetki te zostały ustalone w kwocie 6.627,95 zł. Strony ustaliły prawo pożyczkodawcy odstąpienia od umowy i żądania natychmiastowego zwrotu pożyczki wraz z oprocentowaniem za korzystanie z niej.

(kserokopia wyciągu z rachunku bankowego (...) z dnia 16 czerwca 2009 r. – k. 27; kserokopia wyciągu z rachunku bankowego (...) z dnia 16 czerwca 2009 r. – k. 28; kserokopia wyciągu z rachunku bankowego (...) z dnia 16 czerwca 2009 r. – k. 29-33; kserokopia umowy pożyczki z dnia 8 września 2008 r. – k. 34-35; kserokopia porozumienia w sprawie zapłaty odsetek umownych z dnia 8 września 2008 r. – k. 36; zeznania pozwanego – k. 126-128)

Kwotę 300.000 zł pozwany przeznaczył na zakup akcji, a pozostałej części, to jest 60.000 zł, którą planował przeznaczyć na inwestycje w nieruchomości, ostatecznie nie wykorzystał.

(zeznania pozwanego – k. 126-128)

W toku postępowania z wniosku wierzycieli (...) S.A. o ogłoszenie upadłości obejmującej likwidację majątku Sąd Rejonowy w B. postanowieniem z dnia 2 października 2009 r. zabezpieczył majątek dłużnika (...) S.A. poprzez ustanowienie tymczasowego nadzorca sądowego w osobie D. W..

(kserokopia postanowienia Sądu Rejonowego w B. z dnia 2 października 2009 r., VI GU 46/09 – k. 37; zeznania D. W. – k. 113-115)

Z uwagi na złożenie przez wierzycieli (...) S.A. wniosku o ogłoszenie upadłości, (...) S.A., reprezentowana przez członka zarządu Z. W., pismem z dnia 8 października 2009 r., odstąpiła od umowy pożyczki i zażądała od pozwanego jej zwrotu wraz z odsetkami w terminie do dnia 19 października 2009 r. W odpowiedzi pozwany G. S. poinformował w piśmie z dnia 21 października 2009 r., że żądanie to jest niezgodne z aneksem podpisanym w dniu 8 lipca 2009 r., jak i niemożliwe ze względu na jego sytuację finansową. Wniósł jednocześnie o podjęcie negocjacji celem ustalenia nowych warunków powyższej umowy.

(kserokopia pisma (...) S.A. z dnia 8 października 2009 r. – k. 39; kserokopia pisma pozwanego z dnia 21 października 2009 r. – k. 40; zeznania pozwanego – k. 126-128)

Pismem z dnia 2 listopada 2009 r. tymczasowy nadzorca sądowy D. W. wystąpiła do zarządu (...) S.A. polecając wykonanie wskazanych w tym piśmie prac i przekazanie dokumentów do 3 listopada 2009 r., w tym w zakresie zwrotu pożyczki od G. S., którego termin upłynął w dniu 30 października 2009 r.

(kserokopia pisma tymczasowego nadzorcy sądowego D. W. – k. 41)

W odpowiedzi (...) S.A., reprezentowana przez J. S. i Z. W., w piśmie z dnia 5 listopada 2009 r., wyjaśniła tymczasowemu nadzorcy sądowemu D. W., że 8 października 2009 r. przesłała G. S. wezwanie do zwrotu pożyczki i w wyniku podjętych przez zarząd czynności G. S. wpłacił do kasy (...) S.A. kwotę 30.000 zł tytułem spłaty pożyczki. Ponadto uprzednio 9 października 2009 r. G. S. dwukrotnie przekazał kwotę 20.000 zł, a obecnie deklaruje dokonywanie spłat w ratach, trwają negocjacje odnośnie terminów i kwot spłat.

(kserokopia pisma (...) S.A. z dnia 5 listopada 2009 r. – k. 47-49)

Pismem z dnia 4 listopada 2009 r. (...) S.A., reprezentowana przez członka zarządu Z. W., wezwała pozwanego do zwrotu do dnia 12 listopada 2009 r. pożyczki w kwocie 360.000 zł wraz z należnymi odsetkami umownymi obliczonymi na dzień w wysokości 32.903,01 zł oraz odsetkami ustawowymi za zwłokę.

(kserokopia pisma (...) S.A. z dnia 4 listopada 2009 r. – k. 42)

W dniu 5 listopada 2009 r. pozwany wpłacił w kasie (...) S.A. gotówkę w wysokości 30.000 zł tytułem spłaty części odsetek kredytowych od pożyczki.

(kserokopia kasowego dowodu przyjęcia gotówki nr (...) – k. 43; kserokopia raportu kasowego za dzień 5 listopada 2009 r. – k. 44; kserokopia raportu kasowego za okres od 1 do 29 listopada 2009 r. – k. 45-46)

J. S., działając w imieniu (...) S.A., w dniu 6 listopada 2009 r. złożył oświadczenie, w którym wskazał, że otrzymał od G. S. kwoty: 20.000 zł, 15.446,60 zł, 20.000 zł, 150.000 zł, 62.139 zł, 42.170 zł, razem 309.755,60 zł i w związku z tym poprosił o przeksięgowanie tych kwot na konto G. S. tytułem spłaty umowy pożyczki z dnia 8 września 2008 r. i zaksięgowanie ich na koniec miesiąca września 2009 r. Ponadto w dniu 12 listopada 2009 r. złożył oświadczenie, iż pobrał od G. S. kwotę 53.659,69 zł stanowiącą ostatnią ratę długu wraz z odsetkami. Spłatę pożyczki w częściach 150.000 zł i około 120.000 zł pozwany sfinansował w maju i czerwcu 2009 r. z zaliczki, jaką otrzymał z tytułu zawarcia umowy przedwstępnej sprzedaży nieruchomości. Spłacone dwie kwoty po 20.000 zł we wrześniu 2009 r. pozwany sfinansował ze sprzedaży akcji, podobnie jak później wpłacał kwotę około 54.000 zł. Natomiast kwotę 30.000 zł sfinansował pożyczką od teścia.

(kserokopie oświadczeń J. S. z dnia 6 listopada 2009 r. oraz z dnia 12 listopada 2009 r. – k. 50, 51; zeznania pozwanego – k. 126-128)

Na podstawie powyższego polecenia J. S., ponowionego telefonicznie, pracownica księgowości J. G. (1) w dniu 12 listopada 2009 r. dokonała ze skutkiem na dzień 30 września 2009 r. kompensaty pożyczki pozwanego w stosunku do (...) S.A. do kwoty 309.755,60 zł. Ponadto dokonana została ze skutkiem na dzień 12 listopada 2009 r. kompensata pozostałej należności pozwanego wobec (...) S.A. w kwocie 53.659,69 zł (50.244,40 zł tytułem spłaty pożyczki i 3.415,29 zł tytułem spłaty odsetek). O dokonanych kompensatach nie była informowana tymczasowa nadzorczyzna sądowa D. W.. Po uzyskaniu o tym informacji złożyła sprawozdanie, w którym wskazała między innymi na nieprawidłowość powyższego księgowania z uwagi na dokonanie zapisów z datą wsteczną, a nadto bez dokonania przez dłużnika G. S. faktycznych wpłat do kasy lub na rachunek bankowy (...) S.A., a poprzez dokonanie potrącenia.

(kserokopia wydruku z informatycznego systemu (...) S.A. obejmującego „kompensatę wzajemnych rozrachunków nr (...)” – k. 52; kserokopia wydruku z informatycznego systemu finansowo-księgowego (...) S.A. obejmującego „kompensatę wzajemnych rozrachunków nr (...)” – k. 53; zeznania J. G. (1) – k. 112-113; zeznania D. W. – k. 113-115; opinia biegłej sądowej R. G. z dnia 9 kwietnia 2013 r. – k. 139-143; opinia uzupełniająca biegłej sądowej R. G. – k. 171-173; opinia uzupełniająca biegłej sądowej R. G. – nagranie audiowizualne z rozprawy z dnia 12 września 2013 r.)

Pozwany G. S. w dniu 12 listopada 2009 r. wpłacił na rzecz S. M. kwotę 4.000 zł składając oświadczenie, że wpłata ta stanowi wpłatę na rzecz pracownika (...) S.A. S. M. dotyczącą projektu (...) i poprosił o zachowanie tej kwoty na spłatę odsetek od umowy pożyczki z dnia 8 września 2008 r. Kwota ta została przez (...) S.A. uwzględniona jako spłata przez pozwanego odsetek od udzielonej mu pożyczki.

(kserokopia oświadczenia pozwanego z dnia 12 listopada 2009 r. – k. 82; kserokopia potwierdzenia wpłaty z dnia 12 listopada 2009 r. na rachunek S. M. – k. 83; kserokopia wydruku z informatycznego systemu finansowo-księgowego (...) S.A. obejmującego „kompensatę wzajemnych rozrachunków nr (...)” – k. 84; zeznania pozwanego – k. 126-128)

J. S. w dniu 9 października 2009 r. wpłacił na rzecz (...) S.A. kwotę 20.000 zł tytułem zwrotu zaliczki. Ponadto w dniu 22 maja 2009 r. wpłacił na rzecz (...) S.A. kwotę 150.000 zł tytułem zwrotu zaliczki.

(kserokopia raportu kasowego za okres od 1 do 31 października 2009 r. – k. 61; kserokopia wyciągu z rachunku bankowego z Banku (...) S.A. z dnia 22 maja 2009 r. wraz z opisem transakcji – k. 75-76)

Ponadto J. S. z prywatnego rachunku bankowego w dniu 23 czerwca 2009 r. przelał na rachunek bankowy J. K. kwotę 15.446,60 zł tytułem zapłaty za należności (...) S.A. W dniu 19 czerwca 2009 r. przelał na rachunek bankowy komornika sądowego kwotę 20.000 zł tytułem zapłaty za należności (...) S.A. wobec (...) Sp. z o.o. W dniu 24 maja 2009 r. przelał na rachunek bankowy (...) kwotę 62.139 zł tytułem spłaty za (...) S.A. raty kredytu. W tym dniu przelał także na rachunek bankowy (...) 12 kwotę 42.170,95 zł tytułem zapłaty za należności (...) S.A. Powyższe kwoty stanowiły wierzytelności wskazanych podmiotów wobec (...) S.A. i zostały przez tę Spółkę uznane jako spłata jej należności wobec tych podmiotów.

(kserokopia wydruku konta (...) z informatycznego systemu finansowo-księgowego (...) S.A. – k. 56-60; kserokopia potwierdzenia przelewu z dnia 23 czerwca 2009 r. – k. 62; kserokopia oświadczenia J. K. z dnia 15 listopada 2009 r. – k. 63; kserokopia wydruku z informatycznego systemu finansowo-księgowego (...) S.A. obejmującego „kompensatę wzajemnych rozrachunków nr (...)” – k. 64; kserokopia faktury VAT nr (...) z dnia 1 czerwca 2009 r. – k. 65; kserokopia faktury VAT nr (...) z dnia 6 kwietnia 2009 r. – k. 66; kserokopia faktury VAT nr (...) z dnia 12 maja 2009 r. – k. 67; kserokopia faktury VAT nr (...) z dnia 12 maja 2009 r. – k. 68; kserokopia faktury VAT nr (...) z dnia 1 czerwca 2009 r. – k. 69; kserokopia faktury VAT nr (...) z dnia 6 kwietnia 2009 r. – k. 70; kserokopia wyciągu z rachunku bankowego z (...) z dnia 19 czerwca 2009 r. – k. 71; kserokopia wydruku z informatycznego systemu (...) S.A. obejmującego „kompensatę wzajemnych rozrachunków nr (...)” – k. 72; kserokopia faktury VAT nr (...) z dnia 9 lutego 2009 r. – k. 73; kserokopia faktury VAT nr (...) z dnia 11 lutego 2009 r. – k. 74; kserokopia potwierdzenia przelewu z dnia 12 listopada 2009 r. obejmującego transakcję z dnia 24 maja 2009 r. – k. 77; kserokopia wyciągu z rachunku bankowego (...) S.A. z dnia 25 maja 2009 r. – k. 78; kserokopia potwierdzenia przelewu z dnia 12 listopada 2009 r. obejmującego transakcję z dnia 24 maja 2009 r. – k. 79; kserokopia wydruku z informatycznego systemu finansowo-księgowego

(...)S.A. obejmującego „kompensatę wzajemnych rozrachunków nr (...)” – k. 80; kserokopia faktury VAT nr (...) z dnia 2 marca 2009 r. – k. 81)

W informatycznym systemie finansowo-księgowym(...) S.A. obejmującym konto (...) na dzień 29 listopada 2009 r. ujawnione było ujemne saldo rozliczeń na kwotę 135.742,75 zł.

(kserokopia wydruku konta (...) z informatycznego systemu (...) S.A. – k. 56-60)

Postanowieniem Sądu Rejonowego w B. z dnia 30 listopada 2009 r. ogłoszono upadłość (...) S.A. obejmującą likwidację majątku.

(kserokopia postanowienia Sądu Rejonowego w B. z dnia 30 listopada 2009 r., VI GU 46/09 – k. 54-55)

W dniu 18 listopada 2011 r. strona powodowa doręczyła pozwanemu wezwanie do zapłaty z tytułu udzielonej mu pożyczki kwoty 360.000 zł wraz z odsetkami w wysokości 8% liczonymi od dnia 21 sierpnia 2009 r.

(kserokopia wezwania do zapłaty z dnia 16 listopada 2011 r. wraz z dowodem doręczenia – k. 85-87)

W odpowiedzi pozwany odmówił spełnienia tego żądania powołując się na wygaśnięcie zobowiązania wobec jego spłaty, co miało być stwierdzone dokumentami.

(kserokopia pisma pozwanego – k. 88)

Strona powodowa ustosunkowała się do tej odpowiedzi w piśmie z dnia 5 grudnia 2011 r. wzywając pozwanego do złożenia dokumentów, które potwierdzałyby skuteczność spełnienia w całości świadczenia.

(kserokopia pisma powoda z dnia 5 grudnia 2011 r. – k. 89)

Powyższy stan faktyczny Sąd pierwszej instancji ustalił w oparciu o wskazane powyżej dokumenty, które Sąd pierwszej instancji uznał zgodnie z art. 244 k.p.c. i art. 245 k.p.c., a których wiarygodność nie budzi wątpliwości i które nie były kwestionowane przez strony.

Sąd pierwszej instancji wziął pod uwagę również zeznania świadka J. G. (1), której zeznania uzupełniały się z dowodami z dokumentów dotyczących dokonania zapisów księgowych rozliczenia pożyczki pozwanego. Sąd pierwszej instancji uwzględnił także zeznania stron. Nie były one ze sobą sprzeczne. Znajdują one natomiast potwierdzenie w dowodach z dokumentów. Sąd nie dał jedynie wiary zeznaniom pozwanego G. S. w zakresie, w jakim wskazał, że strony wiązała aneks z dnia 8 lipca 2009 r. do umowy pożyczki. Brak przedłożenia tego dokumentu do akt sprawy nie pozwala na przyjęcie jego istnienia. Sąd pierwszej instancji przyznał moc dowodową także opinii biegłej sądowej R. G. wraz z opiniami uzupełniającymi. Została ona sporządzona prawidłowo, z wyjaśnieniem sposobu dochodzenia do wniosków końcowych. Opinia ta dotyczyła wyłącznie prawidłowości dokonania księgowania rozliczeń pożyczki pozwanego w sposób wynikający z dokumentów „kompensaty wzajemnych rozrachunków” nr (...) oraz nr (...), a więc czynności dokonanych w ramach wewnętrznych rozliczeń Spółki. W tym zakresie podlegała ona zatem ocenie. Strona powodowa wniosła zastrzeżenia do tej opinii podnosząc przede wszystkim, że biegła sądowa nie uwzględniła, iż spółka zobowiązana była do udokumentowania spłaty pożyczki dowodem KP i podstawą księgowania powinien być dowód KP, a nie dowód wewnętrzny, a ponadto, że rozliczenia kwot 3.415,29 zł i 4.000 zł wpłaconych przez G. S. w imieniu Spółki nie były dokonane z upoważnienia Spółki. Powód zarzucił także dokonanie księgowania z datą 30 września 2009 r., podczas gdy dowód dokonania tej czynności wystawiony był w dniu 12 listopada 2009 r. Biegła ustosunkowała się do zarzutów przedstawianych przez powoda poprzez sporządzenie pisemnej opinii uzupełniającej, a następnie ustnej opinii uzupełniającej. Z uwagi na to brak było potrzeby dopuszczania dowodu z opinii innego biegłego, o co wnioskował powód. Odnosząc się do przedstawionej przez stronę powodową opinii biegłego rewidenta B. K. należy wskazać, że jako opinia prywatna nie stanowi ona dowodu w sprawie, a jedynie może być potraktowana jako twierdzenia strony lub załącznik złożony na poparcie tych twierdzeń.

Zdaniem sądu pierwszej instancji powództwo na uwzględnienie nie zasługuje. Okoliczność udzielenia pożyczki G. S. przez (...) S.A. w wysokości 360.000 zł nie był sporny pomiędzy stronami, tak samo jak nie były sporne warunki udzielenia tej pożyczki. Sporna była natomiast kwestia spłaty w całości pożyczki przez pozwanego. Strona powodowa przyznała jedynie, że G. S. wpłacił kwotę 30.000 zł. Przedmiotem żądania była pozostała część należności w wysokości 369.530,95 zł, obejmująca należność główną oraz oprocentowanie.

Ciężar spełnienia tego świadczenia, zgodnie z art. 6 k.c., spoczywał na pozwanym. Biorąc to pod uwagę należy stwierdzić, że w aktach sprawy znajdują się dwa oświadczenia J. S., ówczesnego prezesa zarządu (...) S.A., który wskazał w nich, że G. S. przekazał mu do dnia 6 listopada 2009 r. kwotę 309.755,60 zł oraz do dnia 12 listopada 2009 r. kwotę 53.656,69 zł, a więc łącznie kwotę 363.415,29 zł. Oświadczenia te należy traktować jako pokwitowania, gdyż spełniają wymagania określone w art. 462 k.c., a co zostało przyznane przez obie strony w toku postępowania.

Pokwitowanie jako dokument prywatny, stosownie do art. 245 k.p.c., stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała złożyła tej treści oświadczenie. Nie jest to oświadczenie woli, jak podnosi to powód, gdyż nie wpływa na ukształtowanie stosunku prawnego (nie skutkuje wygaśnięciem zobowiązania). Jest to oświadczenie wiedzy, a więc potwierdzenie pewnych faktów (wykonania zobowiązania). Nie będąc oświadczeniem woli nie podlega także przepisom o wadach oświadczenia woli (art. 82 i n. k.c.), jak to błędnie przyjmuje powód, podnosząc, że oświadczenie J. S. należy potraktować jako pozorne i tym samym nieważne. Pokwitowanie stwarza jednocześnie domniemanie, że wymienione w nim świadczenie zostało spełnione. Biorąc to pod uwagę osoba mająca w tym interes prawny może twierdzić i dowodzić za pomocą wszelkich środków dowodowych, że treść złożonego oświadczenia nie odpowiada stanowi rzeczywistości. Ciężar dowodowy spoczywa jednak na tej osobie (art. 6 k.c.).

Oznacza to, że oświadczenia z 6 i 12 listopada 2009 r. złożone przez J. S. stwarzają domniemanie spłaty pożyczki przez G. S.. Ciężar obalenia tego domniemania spoczywa na powodzie. W tym zakresie powołał się on na to, że pozwany w piśmie z dnia 21 października 2009 r., stanowiącym odpowiedź na wezwanie do spłaty pożyczki, nie powołał się na spłatę jakiegokolwiek części pożyczki, a wskazał jedynie, że żądanie jest niemożliwe do spełnienia ze względu na jego sytuację finansową i wniósł o podjęcie negocjacji. Ponadto oświadczeniem z dnia 5 listopada 2009 r. J. S. (wraz z członkiem zarządu Z. W.) wskazał, że pozwany w dniu 5 listopada 2009 r. wpłacił do kasy Spółki 30.000 zł, a uprzednio, w dniu 9 października 2009 r., dwukrotnie przekazał kwotę 20.000 zł, a obecnie deklaruje spłatę w ratach i trwają negocjacje. Powód podniósł również, że niewiarygodne były spłaty dokonywane J. S. z uwagi na to, że przyjęcie gotówki powinno zostać dokonane w kasie za udokumentowaniem dowodem KP, a ponadto wpłaty kwot przekraczających równowartość 15.000 euro były nieprawidłowe, gdyż powinny być dokonywane bezgotówkowo. Powód zarzucił również brak dokonania wpłat otrzymanych od pozwanego kwot na rachunek bankowy lub do kasy (...) S.A., bliskie związki rodzinne pozwanego z prezesem zarządu (...) S.A. J. S., brak określenia dat spłaty poszczególnych kwot w oświadczeniach z 6 i 12 listopada 2009 r. i nawiązania w drugim oświadczeniu do pierwszego oświadczenia, fakt toczenia się postępowania upadłościowego w stosunku do (...) S.A. i funkcjonowania od dnia 2 października 2009 r. tymczasowego nadzorcy sądowego D. W.. Powód zakwestionował również sposób dokonywania rozliczeń pożyczki pozwanego poprzez dokonane księgowe kompensaty. Zarzucił ich nieprawidłowość, a w szczególności brak jednoczesnego występowania (...) S.A. względem siebie w charakterze dłużników i wierzycieli. Potrącane kwoty z wierzycielności (...) S.A. z tytułu umowy pożyczki nie tylko nie stanowiły wierzycielności G. S., ale nie stanowiły także wierzycielności J. S. (stanowiły albo rozliczenie pobranych przez J. S. uprzednio zaliczek albo spłaconych uprzednio długów (...) S.A., ale bez wstąpienia w miejsce wierzyciela Spółki).

Odnosząc się do powyższych zarzutów w ocenie sądu pierwszej instancji nie ma wątpliwości, że nie wykluczają one możliwości dokonania spłat pożyczki przez pozwanego bezpośrednio do rąk J. S.. Nie pozwalają zatem na uznanie obalenia domniemania wynikającego z oświadczeń z 6 i 12 listopada 2009 r.

Na brak wpłat przed dniem 21 października 2009 r., kiedy G. S. sporządził pismo skierowane do (...) S.A., nie wskazuje treść tego pisma. Pozwany nie wskazał w nim bowiem wprost, że wcześniej nie dokonał żadnych spłat na poczet zwrotu pożyczki. Co więcej, w ogóle nie odnosił się do kwestii, czy spłacił już część pożyczki czy też nie. Podobnie należy odnieść się zdaniem sądu pierwszej instancji do braku określenia w oświadczeniach J. S. z 6 i 12 listopada

2009 r. dat spłaty poszczególnych kwot. Nie jest to bowiem wymóg pokwitowania, które może być wystawione w terminie późniejszym niż dokonanie spłaty. W drugim oświadczeniu niepotrzebne było także nawiązanie do poprzedniego oświadczenia. Nie stanowi także obalenia domniemania spłaty pożyczki okoliczność dokonania wpłat gotówką bezpośrednio J. S. z pominięciem kasy lub rachunku bankowego Spółki. Przepisy powszechnie obowiązujące nie ograniczają bowiem możliwości dokonania wpłaty bezpośrednio osobie działającej w imieniu osoby prawnej. J. S. był prezesem zarządu uprawnionym do samodzielnej reprezentacji spółki (...). Tym samym czynności dokonane w stosunku do niego odnosiły skutek wobec Spółki. Tak też było w przypadku dokonania wpłat przez pozwanego do rąk J. S.. Przekazanie mu pieniędzy z tytułu spłaty pożyczki zwalniało G. S. z zobowiązania. Dokonanie wpłaty w drodze wpłaty gotówkowej w kasie lub w drodze przelewu bankowego nie było zatem konieczne dla uznania skuteczności spłaty pożyczki. Brak jest też podstaw do przyjęcia za powodem, że spłata zobowiązania przekraczającego równowartość 15.000 euro wymagała użycia rachunku bankowego. Zgodnie bowiem z art. 22 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej wymóg dokonywania płatności za pośrednictwem rachunku bankowego dotyczy wyłącznie przedsiębiorców, a płatność musi być związana z wykonywaną działalnością gospodarczą. Z akt sprawy nie wynika natomiast, aby G. S. był przedsiębiorcą, a tym bardziej, aby pożyczka była związana z działalnością gospodarczą. Przeciwnie, z zeznań pozwanego wynika, że uzyskane z pożyczki pieniądze zainwestował na giełdzie. Podobnie należy odnieść się zdaniem sądu pierwszej instancji do okoliczności istnienia więzi rodzinnych pomiędzy pozwanym a J. S.. Pokrewieństwo z prezesem zarządu (...) S.A. nie może obciążać pozwanego poprzez stworzenie domniemania bezprawnego działania J. S. na korzyść G. S., a ze szkodą dla (...) S.A.

W ocenie Sądu pierwszej instancji bezzasadne jest również powoływanie się powoda na fakt toczenia się postępowania w przedmiocie wniosków o ogłoszenie upadłości i ustanowienia od dnia 2 października 2009 r. tymczasowego nadzorca sądowego. Okoliczność ta także nie tworzy domniemania bezprawnego działania J. S. na korzyść G. S., a ze szkodą dla (...) S.A. Ponadto tymczasowy nadzorca sądowy nie posiada żadnych uprawnień decyzyjnych w stosunku do majątku dłużnika, a jego obowiązkiem jest jedynie dozorować majątek dłużnika i w razie jego zagrożenia niezwłocznie wnioskować o zmianę sposobu zabezpieczenia tego majątku.

Pozostałe zarzuty powoda dotyczą działań J. S., to jest złożenia tymczasowemu nadzorca sądowemu w dniu 5 listopada 2009 r. wyjaśnień wraz z członkiem zarządu (...) S.A. w przedmiocie wierzytelności Spółki wobec pozwanego (brak wskazania wszystkich wpłat pozwanego, a które zostały uwzględnione w oświadczeniach z 6 i 12 listopada 2009 r.), a także braku przekazania otrzymanych od pozwanego środków pieniężnych do kasy Spółki oraz zlecenia dokonywania wadliwych czynności księgowych prowadzących do zaksięgowania umorzenia długu pozwanego z tytułu umowy pożyczki. Ocena prawidłowości tych czynności nie ma podstawowego znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Czynności te nie mogą bowiem obciążać pozwanego. Zostały one dokonane bez jego udziału, a przynajmniej powód nie wykazał, aby było inaczej, a nadto czynności te zostały dokonane już po zwrocie poszczególnych części pożyczki. W szczególności możliwość dokonania potrącenia przez J. S. i jego prawidłowość nie ma znaczenia dla oceny, czy spłata przez pozwanego pożyczki była skuteczna. Działania J. S. nie podejmowane w stosunku do pozwanego nie mogą bowiem wyrzucić skutku wobec G. S.. Pozwanego nie mogą obciążać ewentualne nieprawidłowości dokonane przez J. S. po zwróceniu pożyczki do jego rąk jako prezesa zarządu (...) S.A.

Należy jednak wskazać, że z opinii biegłej sądowej R. G. wynika, że czynności księgowe kompensat zostały dokonane bez naruszenia zasad wynikających z ustawy o rachunkowości. Ponadto w odniesieniu do spłaconych przez J. S. należności osób trzecich przysługujących wobec (...) S.A. w kwotach: 15.446,60 zł, 20.000 zł, 62.139 zł i 42.170,95 zł Spółka ta faktycznie zaksięgowała te spłaty jako wykonane w jej imieniu. Oznacza to, że godziła się na spełnienie jej zobowiązań przez prezesa zarządu z użyciem jego prywatnego rachunku bankowego. Podobnie (...) S.A. zaksięgował jako spłatę przez pozwanego odsetek od umowy pożyczki kwotą 4.000 zł wpłaconą przez pozwanego bezpośrednio pracownikowi (...) S.A. S. M..

Biorąc powyższe pod uwagę zdaniem sądu pierwszej instancji z oświadczeń J. S. z 6 i 12 listopada 2009 r. wynika, że pozwany dokonał spłaty udzielonej mu pożyczki. Domniemanie to nie zostało obalone przez powoda w postępowaniu dowodowym. Nie wykazał on, że powyższe oświadczenia są niezgodne z prawdą. Przedstawione przez powoda twierdzenia stanowią wyłącznie przypuszczenia, że istniejące okoliczności wskazują na wątpliwości, czy przekazanie

pieniędzy J. S. przez pozwanego faktycznie nastąpiło. Powód poprzez przedstawienie okoliczności i dowodów na ich poparcie wyłącznie sugeruje podejmowanie przez J. S. i G. S. działań zmierzających do uznania spłaty całości pożyczki bez faktycznego spełnienia świadczenia. Podniesione okoliczności i przeprowadzone dowody nie mogą jednak stanowić podstawy do przyjęcia tych przypuszczeń i sugestii jako ustaleń. Równie dobrze bowiem na podstawie tych okoliczności i dowodów można by przyjąć inne przypuszczenia i sugestie, a mianowicie, że pozwany nie wpłacał należności z tytułu pożyczki bezpośrednio na rachunek bankowy (...) S.A. lub do kasy Spółki, a J. S. dokonywał płatności Spółki z własnego rachunku bankowego w celu uniknięcia zajęcia przez komornika sądowego środków pieniężnych zgromadzonych na rachunkach bankowych spółki (...) lub gotówki znajdującej się w Spółce (...). Reasumując zdaniem sądu pierwszej instancji nie obalili domniemania wynikającego z pokwitowań J. S. dokonanych jako prezes zarządu (...) S.A. w imieniu tej Spółki (oświadczeń z 6 i 12 listopada 2009 r.), a więc wykonania przez G. S. zobowiązania z tytułu umowy pożyczki. Dlatego też sąd powództwo oddalił.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 98 § 1 k.p.c. § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348; z późn. zm.).

Od wyroku tego wniósł apelację powód. Zaskarżył wyrok w całości. Wyrokowi zarzucił :

1) naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia polegające na:

a) dokonaniu oceny wiarygodności i mocy dowodów z naruszeniem zasady swobodnej oceny dowodów (art. 233 par. 1 k.p.c. w związku z art. 6 k.c. i w związku z art. 462 k.c.) poprzez sprzeczne z regułami doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania oraz wszechstronnego rozważenia zebranego materiału przyjęcie, że:

- pismo pozwanego do Zarządu , (...) SA z dnia 21.10.2009r. „ stanowiące odpowiedź pozwanego na wezwanie z dnia 08.10.2009r. do zwrotu pożyczki wraz z odsetkami , w którym pozwany oświadczył, że „żądanie natychmiastowego zwrotu pożyczki jest niezgodne z aneksem podpisanym w dniu 08.07.2009r. jak i niemożliwe ze względu na moją sytuację finansową. W związku z powyższym wnoszę o podjęcie negocjacji celem ustalenia nowych warunków powyższej umowy”

- pismo Zarządu (...) SA do Tymczasowego Nadzorca Sądowego z dnia 05.11.2009r. podpisane przez Prezesa Zarządu J. S. i Członka Zarządu Z. W. w którym zawarto informację, że „w wyniku podjętych przez Zarząd czynności Pan G. (tj. pozwany) w dniu 05.11.2009r. wpłacił do kasy (...) kwotę 30.000 zł tytułem spłaty pożyczki. Uprzednio 09.10.2009r. Pan G. S. dwukrotnie przekazał kwotę 20.000,00 zł. Obecnie pan G. S. deklaruje dokonywanie spłat w ratach „trwają negocjacje odnośnie terminów i kwot spłat” nie obalają prawdziwości oświadczeń J. S. zawartych w pokwitowaniach z dnia 06.11.2009r. i 12.11.2009r. wskazujących, że pozwany przekazał mu do dnia 06.11.2009r. kwotę 309.755,60 zł oraz do dnia 12.11.2009r. kwotę 53.656,69 zł na poczet spłaty pożyczki w kwocie 360.000,00 zł udzielonej pozwanemu przez (...) SA na podstawie umowy z dnia 08.09.2008r. a w konsekwencji nie obalają domniemania wynikającego w wystawionych pokwitowania,

b) dokonaniu oceny wiarygodności i mocy dowodów z naruszeniem zasady swobodnej oceny dowodów (art. 233 par. 1 k.p.c.) poprzez sprzeczne z regułami doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania oraz wszechstronnego rozważenia zebranego materiału uznanie za wiarygodne zeznań pozwanego , iż w maju i czerwcu 2009r. przekazał on J. S. kwoty 150.000 zł i 120.000 zł a ponadto w miesiącu wrześniu 2009r. przekazał J. S. dwie kwoty po 20.000 zł każda zaś później przekazał mu jeszcze ok. 54.000 zł w sytuacji gdy pozwany w piśmie z dnia 21.10.2009r. w odpowiedzi na żądanie zwrotu pożyczki nie podniósł jakichkolwiek twierdzeń co do spłaty jakiegokolwiek części pożyczki, oświadczając „że żądanie natychmiastowego zwrotu pożyczki jest niezgodne z aneksem podpisanym w dniu 08.07.2009r. jak i niemożliwe ze względu na jego sytuację finansową oraz żądając podjęcia negocjacji celem „ustalenia nowych warunków powyższej umowy” ,

2) naruszenie prawa materialnego poprzez niezastosowanie art. 83 k.c. w związku z art. 462 k.c. w wyniku przyjęcia, że pokwitowanie jest oświadczeniem woli lecz oświadczeniem wiedzy do którego nie stosuje się przepisów o oświadczeniach woli.

Wskazując na powyższe wnosił o :

zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu za obie instancje ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania .

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja powoda jest zasadna w znacznej części.

Powód domagał się od pozwanego zwrotu udzielonej mu przez spółkę (...) SA pożyczki, pozwany faktu udzielenia mu pożyczki nie kwestionował, zarzucał jedynie, że pożyczkę spłacił. Ciężar udowodnienia faktu, że pożyczkę spłacił ciążył na pozwanym, pozwany jako dowód spłaty pożyczki przedstawił pokwitowanie sporządzone przez swego nieżyjącego brata, a jednocześnie Prezesa Zarządu spółki (...) SA J. S., że pożyczkę spłacił. Powód pokwitowanie to kwestionował jako niezgodne z prawdą, w ocenie Sądu Apelacyjnego sąd pierwszej instancji uznając w okolicznościach niniejszej sprawy, że powód nie obalił prawdziwości tego dokumentu przekroczył zasadę swobodnej oceny dowodów.

Przede wszystkim wskazać trzeba, że pokwitowanie (art. 462 § 1 kc) jest źródłem wynikającego z jego treści domniemania, że spełnione zostało świadczenie w nim wymienione, jest dokumentem prywatnym w rozumieniu art. 245 kpc i jako taki **poświadcza jedynie, że osoba, która go podpisała złożyła tej treści oświadczenie. Nie korzysta natomiast z domniemania prawdziwości zawartych w nim oświadczeń, wobec tego osoba mająca w tym interes prawny może twierdzić i dowodzić, że treść złożonych oświadczeń nie odpowiada stanowi rzeczywistości. Pokwitowanie należy do oświadczeń wiedzy , mających charakter potwierdzenia faktów.** Jego funkcją jest ułatwienie dłużnikowi udowodnienia, że spełnił świadczenie. **Pokwitowanie może być jednak zakwestionowane, ponieważ stan w nim stwierdzony jako fakt podlega ocenie w kategoriach prawdy lub fałszu.** (tak SN w orzeczeniu z dnia 2 lipca 2009r., VCSK 4/09, lex 527176). Rację ma w okolicznościach niniejszej sprawy powód, że sąd pierwszej instancji dokonał oceny wiarygodności i mocy dowodów z naruszeniem zasady swobodnej oceny dowodów (art. 233 par. 1 k.p.c. w związku z art. 6 kc) poprzez sprzeczną z regułami doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania oraz wszechstronnego rozważenia zebranego materiału ocenę przyjmując , że pismo pozwanego do Zarządu , (...) SA z dnia 21.10.2009r. oraz pismo Zarządu (...) SA do Tymczasowego Nadzorca Sądowego z dnia 05.11.2009r. podpisane przez Prezesa Zarządu J. S. i Członka Zarządu Z. W. nie obalają prawdziwości oświadczeń J. S. zawartych w pokwitowaniach z dnia 06.11.2009r. i 12.11.2009r. i konsekwencji nie obalają domniemania wynikającego z wystawionych pokwitowania, nadto sprzecznie z regułami doświadczenia życiowego i logicznego rozumowań oraz wszechstronnego rozważenia zebranego materiału uznał za wiarygodne zeznania pozwanego, iż w maju i czerwcu 2009r. przekazał on J. S. kwoty 150.000 zł i 120.000 zł a ponadto w miesiącu wrześniu 2009r. przekazał J. S. dwie kwoty po 20.000 zł każda, zaś później przekazał mu jeszcze ok. 54.000 zł w sytuacji gdy pozwany w piśmie z dnia 21.10.2009r. w odpowiedzi na żądanie zwrotu pożyczki nie podniósł jakichkolwiek twierdzeń co do spłaty jakiegokolwiek części pożyczki, oświadczając, że żądanie natychmiastowego zwrotu pożyczki jest niezgodne z aneksem podpisanym w dniu 08.07.2009r. jak i niemożliwe ze względu na jego sytuację finansową oraz żądając podjęcia negocjacji celem „ustalenia nowych warunków powyższej umowy”,

Sąd pierwszej instancji oddalił powództwo przyjmując za prawdziwe oświadczenie J. S. działającego w imieniu (...) S.A. z dnia 6 listopada 2009 r., w którym wskazał on, że otrzymał od G. S. kwoty: 20.000 zł, 15.446,60 zł, 20.000 zł, 150.000 zł, 62.139 zł, 42.170 zł, razem 309.755,60 zł i w związku z tym poprosił o prześięgowanie tych kwot na konto G. S. tytułem spłaty umowy pożyczki z dnia 8 września 2008 r. i zaksięgowanie ich na koniec miesiąca września

2009 r. Ponadto w dniu 12 listopada 2009 r. złożył oświadczenie, iż pobrał od G. S. kwotę 53.659,69 zł stanowiącą ostatnią ratę długu wraz z odsetkami.

Wbrew temu stanowisku zdaniem Sądu Apelacyjnego trafnie skarżący, iż powód wykazał, że treść tych oświadczeń nie odpowiada stanowi rzeczywistości. Przede wszystkim do oświadczeń tych należy odnieść się z dużą ostrożnością po pierwsze z uwagi na to, że zmarły J. S. był bratem pozwanego i to on udzielił mu pożyczki z pieniędzy nie swoich lecz (...) SA, po wtóre sytuacja finansowa (...) SA była w chwili napisania tego oświadczenia już bardzo zła, ustanowiono nadzorcę sądowego, który zajął się sprawdzaniem sytuacji finansowej spółki, trwało już postępowanie w przedmiocie ogłoszenia upadłości likwidacyjnej spółki (...), niedługo potem upadłość tą ogłoszono.

Ponadto gdy pozwany został wezwany do zwrotu pożyczki pismem z dnia 8.10.2009r. pismem z dnia 21.10.2009r. oświadczył, **że żądanie natychmiastowego zwrotu pożyczki jest niezgodne z podpisanym aneksem** nadto, iż z uwagi na **sytuację finansową w jakiej się znajduje zwrot pożyczki jest niemożliwy**, zwrócił się także o podjęcie negocjacji celem ustalenia nowych warunków niniejszej umowy. Nic nie wspominał wówczas by jakkolwiek kwotę z tytułu pożyczki spłacił. Ponadto słusznie podnosi skarżący, że treść oświadczeń J. S. pozostaje w sprzeczności z jego własnym oświadczeniem z dnia 5.11.2009r. skierowanym do Tymczasowego Nadzorca Sądowego, w którym podał on zupełnie inne fakty dotyczące spłaty pożyczki przez pozwanego podając w tym piśmie, że pozwany w dniu 5.11.2009r. wpłacił do kasy kwotę 30.000 zł, a wcześniej jeszcze dwukrotnie 20.000 zł, wskazując nadto, **że pozwany obecnie deklaruje dokonywanie spłat, trwają negocjacje odnośnie terminów i kwot spłat**. Tymczasem już dnia 6 listopada 2009r złożył zupełnie inne oświadczenie, a mianowicie, że pozwany prawie całą pożyczkę spłacił, a 12 listopada 2009r., że spłacił resztę pożyczki. Zdaniem Sądu Apelacyjnego rację ma skarżący, że powyższe czyni oba oświadczenia J. S. całkowicie niewiarygodnymi. Rację ma też skarżący, że oba oświadczenia J. S. nie wskazują kiedy kwoty w nich wymienione zostały zapłacone przez pozwanego, co dodatkowo podważa ich wiarygodność. Całkowicie niewiarygodne, wbrew stanowisku sądu pierwszej instancji wydają się też Sądowi Apelacyjnemu zeznania pozwanego. Zeznania pozwanego dotyczące istnienia jakiegoś aneksu do umowy pożyczki, którego nie potrafił przedstawić nawet sąd pierwszej instancji uznał za niewiarygodne i Sąd Apelacyjny te ustalenia podziela. Odmiennie jednak niż sąd pierwszej instancji ocenia Sąd Apelacyjny pozostałe zeznania pozwanego uznając je za niewiarygodne. Niewiarygodne jest twierdzenie pozwanego, że wezwany do zwrotu pożyczki nie sygnalizował, że część spłacił z powodu „zdenerwowania, że dostał takie wezwanie”. Pozwany nie wydaje się być osobą nieporadną, jak sam zeznał zajmował się „inwestycjami kapitałowymi” i „zakupem akcji na giełdzie papierów wartościowych”. Niewiarygodne wydają się być także zeznania pozwanego, że pozwany dawał J. S. kwoty 150.000 i 120.000 zł w maju i czerwcu 2009r., bez żadnego pokwitowania, a J. S. w piśmie z dnia 5 listopada 2009r. do Tymczasowego Nadzorca w ogóle o nich nie wspominał, nadto w oświadczeniu J. S. z 6.11.2009r. nie ma mowy o żadnej kwocie 120.000 zł. Niewiarygodne są też twierdzenia pozwanego, że we wrześniu 2009r. oddał J. S. dwa razy po 20.000 zł i raz 54.000 zł. Niewiarygodne jest, że tak duże kwoty przekazywał w gotówce, bez pokwitowania, nie w siedzibie firmy lecz albo w domu (120.000 zł i 150.000 zł) albo na dziedzińcu (...) w samochodzie brata bez świadków. Całkowicie niewiarygodne są zeznania pozwanego, że nie liczył ile i z jakiego tytułu spłaca „pi razy drzwi liczyłem jaką kwotę mam do spłaty”, „nie liczyłem jaką kwotę mam wpłacać, prezes mi mówił ile mam wpłacać”.

Wbrew stanowisku sądu pierwszej instancji nie ma istotnego znaczenia dla oceny braku wiarygodności pozwanego fakt, iż pożyczka została jak zarzuca pozwany „rozksięgowana”. Okoliczności tego „rozksięgowania” wynikają z zeznań świadka J. G. (2) – księgowej i syndyka przesłuchanego w charakterze strony. Księgowa J. G. (2) dokonała rozliczenia pożyczki w oparciu o ustne polecenie J. S. oraz podpisane przez niego pisma, które przyniosła jej córka J. S. A. B. ówczesny prokurent (...) SA dnia 12 listopada 2009r. Nie zmienia sytuacji fakt, że takie zaksięgowanie pożyczki jest zgodne z ustawą o rachunkowości. Zostało bowiem dokonane na podstawie oświadczeń J. S., które było nieprawdziwe. Niezrozumiałe jest dlaczego pozwany miałby dawać „do ręki” tak wysokie kwoty J. S. w gotówce, a J. S. miałby wpłacać je na swoje prywatne konto i ze swego prywatnego konta miałby spłacać wierzycieli spółki (...). Jak słusznie podnosi skarżący wymieniona w oświadczeniu z dnia 6 listopada 2009r. łącznie 309.755,60 zł nie stanowiła wzajemnych wierzytelności J. S. w stosunku do spółki (...), gdyż J. S. miał swoje własne zadłużenia w spółce (...), a mianowicie np. kwotę 135.742,75zł z tytułu dokonywania transakcji kartami płatniczymi, (dowód wydruk k. 20), kwota 20.000 zł

wpłacona przez J. S. w dniu 9 października 2009 r. do kasy (...) S.A. stanowiła rozliczenie uprzednio pobranej przez niego zaliczki. Kwota 150.000 zł wpłacona przez J. S. na rachunek bankowy (...) S.A. w dniu 22 maja 2009 r. stanowiła zwrot wcześniej pobranej przez niego zaliczki. Zatem w ocenie Sądu Apelacyjnego fakt, że zmarły J. S. Prezes Zarządu spółki (...) w chwili gdy sytuacja finansowa spółki była bardzo zła i wierzyciele domagali się ogłoszenia upadłości likwidacyjnej ze swojego prywatnego konta spłacał niektórych wierzycieli, nie oznacza, że spłacał za pozwanego pożyczkę. Dopiero bowiem w chwili gdy syndyk poszukując pieniędzy na bieżące funkcjonowanie spółki zainteresował się niespłaconą pożyczką udzieloną bratu bez żadnej podstawy polecił księgowej tę pożyczkę „rozksięgować”.

Reasumując w ocenie Sądu Apelacyjnego, wbrew stanowisku sądu pierwszej instancji powód wykazał, że oświadczenia J. S. o spłacie przez powoda zaciągniętej pożyczki były nieprawdziwe.

Jedyną udokumentowaną kwotą, poza uznaną przez powoda kwotą 30.000 zł, którą wpłacił pozwany jest kwota 4.000 zł wpłacona na rzecz S. M. zatrudnionego przez (...) S.A. z bliżej nieokreślonego tytułu. Istotnie kwotę tę wpłacił pozwany, w aktach znajduje się potwierdzenie tego faktu, pozwany wnosił o zaliczenie jej na poczet odsetek. W ocenie Sądu Apelacyjnego wbrew stanowisku powoda kwotę tę można zaliczyć na spłatę pożyczki, skoro wyraził na to zgodę Prezes Zarządu uprawniony do jednoosobowej reprezentacji spółki.

Zatem pozwany winien jest powodowi kwotę 360.000 zł z tytułu pożyczki oraz kwotę 39.530,95 zł z tytułu odsetek umownych od umowy pożyczki kwoty 360.000 zł za okres od dnia 17 czerwca 2008 r. do 30 października 2009 r., skoro więc pozwany wpłacił w dniu 5 listopada 2009 r. kwotę 30.000 zł na poczet odsetek oraz 4.000 zł na rzecz odsetek winien jest zapłacić 365.530,95 zł. Zatem zaskarżony wyrok należało zmienić na mocy art. 386 § 1 kpc i zasądzić od pozwanego na rzecz powoda tę kwotę wraz z żądanymi odsetkami. W pozostałej zaś części apelację jako pozbawioną uzasadnionych podstaw należało oddalić na mocy art. 98 kpc. O kosztach zarówno za pierwszą jak i drugą instancję orzeczono na mocy art. 100 zdanie drugie kpc uznając, że powód uległ jedynie w nieznacznej części.